AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3105/2015. (V. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Járásbíróság 6.P.22.953/2012/11. sorszámú, valamint a Debreceni Törvényszék 4.Pf.21.683/2013/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

[1] Jogi személy ügyvezetőjeként az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Debreceni Járásbíróság 6.P.22.953/2012/11. sorszámú, valamint a Debreceni Törvényszék 4.Pf.21.683/2013/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.

[2] Az indítványozó előadta, hogy megbízási díj megfizetése iránti per volt folyamatban, azonban a bíróság a keresetet elutasító ítéletet hozott, melyet a másodfokú bíróság helyben hagyott. Felperesi cég ügyvezetőjeként a panaszos azt sérelmezte, hogy a bíróság a tisztességes eljáráshoz való jogot sértő módon csupán egy tárgyalást tartva hozta meg ítéletét, nem vette figyelembe a felajánlott bizonyítási eszközöket és téves jogi következtetésen alapuló döntést hozott, melyet a fellebbezése nyomán eljáró másodfokú bíróság helyben hagyott.

[3] A jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelemmel élt, melyet a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 271. § (2) bekezdése alapján elutasított.

[4] Ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, melyben az elsőfokú bírósági eljárást, és az azt helyben hagyó másodfokú ítéletet sérelmezve kérte, hogy az Alkotmánybíróság az első- és másodfokon hozott bírósági ítéleteket nyilvánítsa alaptörvény-ellenesnek és azokat semmisítse meg.

A felülvizsgálati kérelmet elutasító kúriai végzés ellen kifogást nem tett, annak alkotmányossági vizsgálatát nem kérte, azonban jelezte, hogy alkotmányjogi panaszát a Kúria végzésének kézbesítésétől számított hatvan napon belül terjesztette elő.

[5] Az Alkotmánybíróság elsőként, az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit vizsgálta meg.

[6] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az első fokú ítélet ellen fellebbezéssel, majd a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel élt. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasította. Az indítványozó az alapügybeni felperes jogi személy ügyvezetője, tehát érintettsége megállapítható, a jogorvoslati lehetőséget kimerítette, e tekintetben az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek megfelel.

[7] Az Abtv. 52. §-a értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. §-át, melyre alapozva nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, valamint kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírósági ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan. Megjelölte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, amely tekintetében álláspontja szerint az alaptörvény-ellenesség fennáll. Az alkotmányjogi panasz e tekintetben a törvényi feltételeknek megfelel.

[8] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának tartalmi feltételeit, ezen belül az Abtv. 29–31. §-ában előírt követelményeket.

[9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában sérelmezte, hogy a Debreceni Járásbíróság csak egy tárgyalást tartott, az általa felajánlott tanúbizonyításokat figyelmen kívül hagyta, és álláspontja szerint a keresetet elutasítva „nyíltan jogellenes döntést hozott". A fellebbezés folytán eljáró Debreceni Törvényszék az első fokú ítéletet helyben hagyta.

[10] Az indítványozó állítása szerint az eljáró bíróságok téves következtetésre jutattak, másrészt lényeges eljárási szabálysértést követtek el

a bizonyítási indítványok mellőzésével. Azáltal pedig, hogy a bíróság csak egy tárgyalást tartott, megfosztották az indítványozót attól, hogy a becsatolt alperesi okirati bizonyítékokra észrevétellel éljen, és érdemben feltárja ellenvetéseit.

[11] Az indítványozó a jogerős másodfokú döntés ellen felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyet a Kúria a Pp. 271. § (2) bekezdése alapján elutasított. A panaszos ezt követően – a Kúria elutasító végzésének kézbesítése után – terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, azonban indítványában a Kúria végzését nem kifogásolta. Alkotmányjogi panaszában az első fokú bírósági eljárást sérelmezte, valamint a másodfokú döntést annyiban, hogy az az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Az alaptörvény-ellenesség megállapítását és a megsemmisítés kimondását is e két bírói döntés tekintetében kérte.

[12] Az Abtv. 27. §-a szerint a jogorvoslati lehetőségek kimerítése, illetve hiánya esetén lehet a bírói döntés ellen alkotmányjogi panaszt előterjeszteni. E jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége azonban csak a rendes jogorvoslatok körére terjed ki, azaz nem vonatkozik a másodfokon hozott, jogerőre emelkedett döntés elleni felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat kimerítésére, illetve csak annyiban, amennyiben a jogsérelem e rendkívüli jogorvoslat során következett be. [434/D/1999. AB végzés, ABH 2004, 2045.; 23/1991. (V. 18.) AB végzés, ABH 1991, 361–362.; 23/1995. (IV. 5.) AB határozat, ABH 1995, 115, 118.; 41/1998. (X. 2.) AB határozat, ABH 1998, 306, 310.; Ügyrend 32. §] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszos a jogsérelmét az első fokú bírósági eljárásban és az azt helyben hagyó másodfokú döntésben látta. Az alapul szolgáló ügyben a Pp. szabályai értelmében a felülvizsgálat kizárt volt, a felülvizsgálati kérelmet elutasító végzést az indítványozó nem is támadta. A panaszos számára rendelkezésre álló – az Abtv. 27. §-ában említett – jogorvoslatnak a fellebbezés minősült, és azt az indítványozó ki is merítette, ezért az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő az alapul szolgáló ügyre tekintettel jelen esetben a másodfokon hozott jogerős döntés kézbesítésétől számítandó. A tértivevény tanúsága szerint a másodfokú, jogerős ítéletet 2014. március 24-én kézbesítették a panaszos alapügyben eljárt jogi képviselőjének, így a 2014. december 18-án, az első fokon eljárt Debreceni Járásbíróság számára postára adott alkotmányjogi panasz nyilvánvalóan az Abtv. 30. §-ában rögzített hatvan napon túl érkezett, tehát elkésettnek tekintendő.

[13] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d)* pontjára, és 44. §-ára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2015. május 19.

Dr. Kiss László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/49/2015.

• • •